

Met zijn verblindend witte stranden en turkooizen zee trekt Sardinie vele zonzonaanbidders. Maar ook rustzoekers vinden er genoeg te doen: avontuurlijk wandelen, wijn proeven, cultuur opnuiven. En altijd lokt in de buurt wel een rustig strandje voor wie weg wil van de massa.

TINEKE ZWIJGERS

S

tralend staat signora Cinzia Scanu achter het buffet. Het is maandagavond en dan biedt de eigenares van Residence Punta Falcone haar gasten een proeverij van eilandproducten aan. Met uitleg, want zij houdt hartstochtelijk van haar lokale keuken. Ze vult onze bordjes — «Om te beginnen» — met een flink lepel *dolce sardo*, jonge schapenkaas, enkele eilandkoraaltjes op salami en gerijpte lasagne. Plus twee stukjes van een soort knäckebröd, dat de Sardijnse broodspecialiteit *pane gurginu* blijkt te zijn. «Gebakken met zout, olijfolie en rozemarijn, aldus onze gastvrouw, ik eet het niet elke dag, want het is eigenlijk te lekker voor de lijn. Nog een glaasje wijn? Van de lokale witte wijn, de *vermentino*, kun je hetzelfde zeggen: bijna te lekker. De *vermentino di Gallura*, uit deze hoek van het eiland, geldt zelfs als de beste wijn die van de druif gemaakt wordt. Na de proeverij kijken we op ons terras hoe de zon de granieten rotsen om ons heen oranje-roze kleurt en hoe in de verte op het eiland Corsica de lichtjes een voor een aanfloupen.

De vallei van de maan

Sardinie staat bekend om zijn witte stranden en turkooizen zee. Befaamd zijn die van de glamoureuze Costa Smeralda en de kleine Maddalena-archipel, beide goed bereikbaar vanuit onze standplaats Santa Teresa di Gallura. Maar dichterbij is het minstens zo mooi en een stuk rustiger. Zoals op het kleine privéstrand van Residence Punta Falcone. De zee is hier zo helder dat je geen verschil ziet tussen je benen boven en onder water. In Santa Teresa parkeren we de wagen bij de 16de-eeuwse Torre di Langosardo. Vanaf het platform zien we het strand Spiaggia Rena Bianca. Hier speelt de zee weer een ander kleurenspeel: van bijna wittig via azuur naar diep donkerblauw. Over

«Op haar smalst is de Gorpukloof vier meter breed, maar ze heeft meer dan driehonderd meter hoge wanden. We klauteren over zwerfkeien die groter zijn dan wijzelf»

foto: s.w. / stock.coppensberg

een uit de rotsen gehakt wandelpad dalen we af naar het witte zand. Het is zaterdagmiddag en op het strand zitten families te picknicken, bouwen kinderen zandkastelen en maakt een meisje in bikini een selfie. Een stadsstrand, maar een van de mooiste die we ooit zagen. Na de lunch op het strandterras rijden we naar schiereiland Capo Testa voor een wandeling op het noordelijkste puntje van Sardinie. We starten in het groen maar na een kwartier breekt het bos open en lopen we Valle della Luna in. Dit dal is ontzond door hoge, vaalroze granietrotsen die glad zijn uitgesleten door wind en zeelucht. Ze prikkelen de fantasie, net als in druipsteengrotten. In de jaren 1970 was de 'vallei van de maan' populair bij hippies en nog altijd verblijven er mensen in grotten en, op zoek naar rust en eenvoud. Vlak voor twee kleine baaien markeert een torenspaal het graf (of een herinneringsplek) van een van hen. *Qui riposa Madda Bo* meldt het opschrift. Hier rust Madda Bo.

Feeëriekere torens

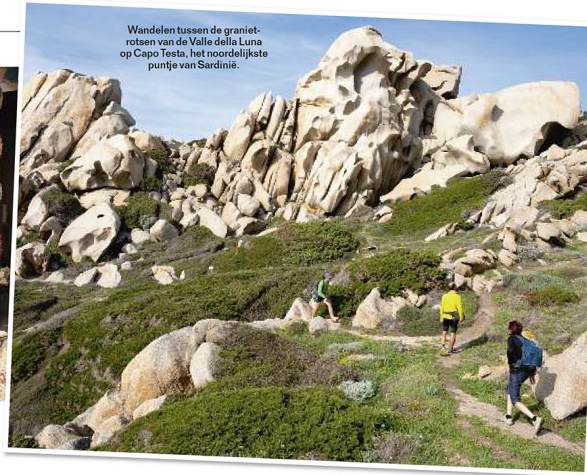
Tijdens een autotoerje door het noordwesten van het eiland ontdekken we dat het zonde is om Sardinie alleen te bezoeken voor strand en natuur. Langs de groene kustweg valt ons oog al snel op Castelsardo, een middeleeuws kasteel dat machtig uittorent boven een oud stadje met kronkelstratjes en steile trappen. En met vrouwen die in hun deuropening de kleurige mandjes vliechten waarmee Castelsardo aan de weg timmert. Een stukje landinwaarts kijken we onze ogen uit in de Vallei van de Nuraghi, waar het gelijknamige volk 3.500 jaar terug kegelvormige torens bouwde van los gestapelde zwerfkeien. Je ziet ze overal in het Sardijnse landschap, maar vlakbij Torralba kun je ze van binnen bekijken. De toren Santu Antine bestaat uit een doolhof van trappen, taps toelopende gangen en kamers, feestiek verlicht via spleten in de muur. Dan rijden we het smalle schiereiland op naar het vissersdorp Stintino. Het wordt steeds stiller op de weg en we passeren zoutpannen tegen een verblindend wit schelpenstrand. Maar het hoogtepunt wacht ons op het uiterste puntje: Spiaggia della Pelosa. Het poederige zand lijkt er nog wit-

Spiaggia Rena Bianca. Het strand van het stadje Santa Teresa di Gallura. Foto: s.w. / stock.coppensberg

In Castelsardo vlucht een vrouw kleurige mandjes.

Wandelen tussen de granietrotsen van de Valle della Luna op Capo Testa, het noordelijkste puntje van Sardinie.

ter, het lichtblauwe water verloopt in een ongelofelijk palet van tinten blauw. En dat alles tegen de achtergrond van een Saraceense toren en het bergachtige eiland Asinara, tot twintig jaar terug een zwaar beveiligde gevangenis en nu een nationaal park. Spiaggia della Pelosa treedt geregeld als decor voor commercials, maar is geen oplichtig commerciële plek. Er zijn slechts enkele bars en kiosken en op het strand stralen Italiaanse families *dolce far niente* uit.

«Op het Spiaggia Rena Bianca zitten families te picknicken, bouwen kinderen zandkastelen en maakt een meisje in bikini een selfie. Een van de mooiste stranden die we ooit zagen»

De groene bergen van Midden-Sardinie herbergen enkele topbestemmingen van het eiland: de wijnstreek tussen Nuoro en de oostkust en de betoverende Gorpukloof. De bekendste wijnen uit de streek zijn de krachtige rode van de cannonau-druif. Die groeit volgens de Sardijnen al zo'n 3.200 jaar op het eiland en is de oudste mediterrane druif. De valleien in de bergstreek vormen de lappendeken van kleine wijngaarden, datrend uit de tijd dat elke familie thuis wijn maakte voor eigen gebruik.

Vele wijnboeren verenigen zich inmiddels in coöperaties, andere families breidden juist hun aantal percelen uit en bleven zelfstandig. Een voorbeeld van die laatste is Azienda Giuseppe Sedilesu in Mannoia. De naamgever kocht 35 jaar terug zijn eerste perceel cannonau, zijn drie zonen breidden het bedrijf uit en wonnen al vele prijzen met hun intens smakende wijnen, die tot wel 16% alcohol bevatten. Schoondochter Elisabetta leidt ons rond en vertelt over de biologisch-dynamische principes van de oude Giuseppe en zijn zonen. «We ploegen de aarde met behulp van ossen en plukken de druiven met de hand.»

Over een bergpad lopen we de volgende ochtend langs de rivier Flumineddu naar de Gorpukloof. De stroom slalomt rond grote witte keien en sleet in de loop der tijd een vallei uit in de ber-

gen bezuiden Dorgali. De vallei wordt steeds smaller en na een laatste steile afdaling staan we op een zonnig plateau in de rivierbedding. Hier begint de Gorpukloof, die op haar smalst vier meter breed is, maar meer dan driehonderd meter hoge wanden heeft. We vullen onze waterfles uit een bron, betalen een bedrag voor de natuurbescherming en beginnen aan onze wandeling. Wandelen is misschien niet het goede woord, we klauteren over zwerfkeien die groter zijn dan wijzelf en bewegen ons soms zijwaarts voor door smalle spleten. Maar wat is het hier mooi!

Als de zon boven de kloof verdwijnt en het fris wordt, keren we terug naar de parkeerplaats. Hoog tijd om op te warmen op een wit strand met een koele blauwe zee.

Kan de zee nog blauwer, het zand nog witter?

Het Nuraghi-volk bouwde 3.500 jaar geleden torens van opengestapelde zwerfkeien.

SARDINIE

PRAKTISCH

LOGEREN: Het motto 'Waar iedereen rechts afslaat, gaat Eliza linksaf' staat garant voor bijzondere en kleinschalige accommodaties. Een vakantie bij reisorganisatie Eliza Was Here boek je standaard inclusief vlucht, verblijf en all-in riserveerde huurauto. Een 8-daagse vakantie op basis van B&B in Residence Punta Falcone (foto) kost vanaf € 868 (juli-augustus) of € 663 (september) per persoon (www.elizawashere.be; tel. 070-350050).

BESTETIJD: Tussen mei en oktober is het zomer, met temperaturen tussen 22 en 35 graden. In april met staat heel Sardinie in bloei en is vooral wandelen er heerlijk.

REISGIDS: 'Wat & Hoe Sardinie' (2017, € 16,99) is compleet, kleurrijk en praktisch. Met 'Roether Sardinie' maak je de mooiste wandeltochten (2015, € 17,95). Een wijnroute volg je met de 'Lonely Planet Wijnroutes' (2017, € 25).

MEER INFO:

- www.sardegaturismo.it/en (toeristische info)
- www.nuraghesantuantine.it (torens)
- www.giuseppesedilesu.com/en (wijnboer)
- www.wandelingen.info (wandelfroutes).